

Dr. KOVÁCS LAJOS PÜSPÖK TEMETÉSE

Dr. Kovács Lajos püspök koporsója a kolozsvári belvárosi unitárius templomban került felravatalozásra. Október 7-én, a temetés napján, reggel 10 órától a gyászoló család és az Egyház elnöksége fogadta a részvétnyilatkozatokat. A koporsó négy sarkánál a teológiai hallgatók, majd a gyászistentisztelet alatt végig az esperesek és lelkészek díszőrsége váltogatta egymást.

A 11 órakor kezdődő gyászistentiszteleten a templompadokat zsúfolásig megtöltő gyászoló gyülekezetben ott voltak az unitárius lelkészek majdnem teljes létszámban, a hazai és külföldi keresztény egyházak képviselői, élén a püspökökkel és főgondnokokkal, a Protestáns Teológiai Intézet professzorai és hallgatói, művelődési és társadalmi intézmények képviselői, az unitárius líceumok tanárai és diákjai, kolozsvári és vidéki sok-sok unitárius gyülekezeti tag.

A 22. számú kezdő és az 57. számú "Hozzád megyek, Uram" kezdetű énekeink eléneklése után dr. Szabó Árpád teológiai tanár imádkozott, majd dr. Erdő János egyházi főjegyző-püspökhelyettes mondott gyászbeszédet Zsolt 21,2-5 alapján.

A szószéki szolgálat után következtek a részvétnyilvánító beszédek. Elsőnek Gálfalvi Sándor egyházunk főgondnoka mondott búcsúbeszédet az Egyetemes Egyház nevében. Szombatfalvi József csehétfalvi lelkész az Unitárius Lelkészek Országos Szövetségének elnöke a lelkészek és az egykori tanítványok nevében búcsúzott. Zsakó Erzsébet az Unitárius Nőszövetség elnöknője, a négy évvel ezelőtt újraalakult egyletek és szövetségek: a Dávid Ferenc Egylet, a Nőszövetség, Ifjúsági Egylet részvétét és kegyeletét tolmácsolta.

A Magyarországi Unitárius Egyház együttérzését és részvétét id. Bencze Márton egyházi főjegyző fejezte ki búcsúbeszédében. Az észak-amerikai és kanadai Unitárius Univerzalista Egyház részéről Phillip Hewett lelkész búcsúzott.

Ezt követően a hazai keresztény történelmi egyházak képviselői részéről hangzottak el részvétnyilvánítások a következők szerint:

dr. Csiha Kálmán az Erdélyi és Királyhágómelléki Református Egyházkerületek nevében; Michael Gross főjegyző-püspökhelyettes az Ágostai Hitvallású Német Evangélikus Egyház részéről; Kiss Béla főjegyző a Zsinatpresbiteri Evangélikus Egyház nevében; dr. Jakubinyi György érsek a Római Katolikus Érsekség és Püspökségek nevében; dr. Irineu Bistriteanu kolozsvári ortodox püspök a Román Ortodox Egyház képviseletében és Ion Botiza lelkész a Görög Katolikus, dr. Geréb Zsolt rektor a Protestáns Teológiai Intézet professzorainak és hallgatóinak részvétét tolmácsolta. Végül Stefan Ionita tanácsos a Vallásügyi Államtitkárság részéről mondott búcsúbeszédet.

A templomi szertartás a "Tebenned bízunk" kezdetű 199. számú egyházi ének eléneklésével ért véget, amely után a teológiai hallgatók a vállukon kivitték a koporsót a templom előtt várakozó gyászautóba, és a felzárkozó hosszú gyászmenet méltóságteljes sorban inult meg a belvárosi unitárius templomtól, a főtéren végig, a Házsongárdi temetőbe. A Kriza János egykori unitárius püspök sírkertjében kiásott sírnál Kolcsár Sándor esperes-közügyigazgató búcsúszavai és áldása után helyeztük örök pihenőhelyére dr. Kovács Lajos Főpásztorunkat, az Unitárius Egyház 28. püspökét.

Dr. ERDŐ JÁNOS

MEGTARTÓ SZÜLETETT

Újra beköszöntött életünkbe karácsony ünnepe. Középpontjában a gyermek Jézus áll, aki szegénységben született és nőtt fel. Próféta életet élt. Az apostolok és az evangélium írói Megtartónak nevezték, aki arra született és hivatott el, hogy a világ világossága és az emberek megtartója legyen. Azért jött, hogy az embert felemelje, tökéletesítse, neki utat mutasson, Isten munkatársává nemesítse, a földet pedig Istenországává szépítse. Azért jött, hogy megértesse velük: teljes értékű emberi élet csak hit, igazságosság és szeretet által lehetséges.

Karácsony arra tanít, hogy Isten szeret minket. Ha pedig Ő szeret minket, akkor nekünk is viszonzoznunk kell azt. Jézus első parancsolatában fogalmazta meg az ember feleletét Isten szeretetére: "Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből és teljes erődből" (Mk 12,30). Istent szeretni pedig annyit jelent, mint hozzá igazodni, törvényét elfogadni és cselekedni azt alkalmas és alkalmatlan időben.

Istennek ember iránti szeretetéből következik, hogy nekünk is szeretnünk kell egymást. Ezért parancsolja Jézus: "Szeresd felebarátodat, mint magadat" (Mk 12,31) - bárhol, bárkiben a testvért, mert egy Atyának vagyunk a gyermekei. Az emberszeretet feltételezi a közösség- és áldozatvállalást. Ahol szükségét szenved a világ: kenyérben, igazságban, békében, jóakarásban, emberségben - mi legyünk jelen szeretetünkkel és segítsünk. Igaza van Szilágyi Dömökös költőnek: "... arra született az ember, hogy szeressen és hogy szeressék".

Nehéz zaklatott, megpróbáló időben élünk. Tele vagyunk feszültséggel, aggodalommal, várakozással. Ma még vagyunk, de mi lesz holnap. Karácsony arra figyelmeztet, hogy ne féljünk a holnaptól, mert nekünk Megtartó született, aki számunkra "út, igazság és élet". A szeretetben pedig olyan erőt nyerünk, mely megacélozza lelkünket, hogy bátran vállaljuk a holnapot küzdelmeivel és nehézségeivel együtt, azzal a tudattal, hogy Isten nem hagy magunkra, szeret minket és vigyáz reánk. És ha Isten velünk van, kicsoda lehet ellenünk?

"Ne féljete, mert íme hirdetek nektek nagy örömet, mely az egész népnek öröme léssen: Mert született néktek ma a Megtartó" (Lk 2,10-11).